

[Albrechtsen]

gen af gasmaskerne, før man sender dem ud på sådanne øvelser. Jeg vil endelig gerne vide, hvorfor man ikke har instrueret garderne i spørgsmålet om disse gassers farlighed, og hvorfor man ikke har sørget for at få mærket disse gasser.

Er det spørgsmål, som vi kan være sikre på bliver besvaret i forbindelse med den undersøgelse? Bliver ansvarsforholdene afklaret, således at vi kan få at vide, hvordan det kan gå til, at chefen for livgarden og de øvrige ansvarlige i livgardens ledelse ikke har sørget for at få bremset disse farlige ting?

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg vil gerne sige til hr. Albrechtsen, at den ulykke, der skete i Sandholmlejren, naturligvis har påvirket alle; det var en meget tragisk ulykke. Det siger også sig selv, at en sådan ulykke efterfølgende giver anledning til, at en række forskellige forhold bliver vurderet. Det siger også sig selv, som jeg allerede har nævnt det over for hr. Albrechtsen, at det vil ikke være rigtigt af mig, så længe en auditorundersøgelse pågår, at gå ind i detaljer med hele ansvarsspørgsmålet eller med spørgsmål, der kan dreje sig om andre afledte virkninger af denne undersøgelse.

Hr. Albrechtsen forsøger også denne gang at fremstille det, som om der til stadighed pågår ulovlige øvelser ved livgarden, men som jeg nu har nævnt for hr. Albrechtsen flere gange, er det ikke tilfældet. Der gælder for disse øvelser sikkerhedsregler; det er nøje fastsat, under hvilke omstændigheder der kan anvendes røg i forbindelse med disse øvelser. Som jeg har sagt til hr. Albrechtsen, har jeg ingen grund til at betvivle, at disse regler ikke overholdes i langt, langt de fleste tilfælde. Er det ikke tilfældet, er det klart, at det må give anledning til efterfølgende, at enten auditøren eller andre myndigheder drages ind, og det er det, der har været tilfældet i den konkrete sag, jeg var inde på tidligere.

Albrechtsen (VS):

Så vil jeg spørge ministeren, om vi, når vi får resultatet af disse undersøgelser, som jeg håber bliver noget grundigere, end de åbenbart har været i januar måned, f.eks. kan få lejlighed til at se samarbejdsudvalgsreferaterne fra lejren, hvoraf vi kan se, hvilke ulovligheder der eventuelt foreligger, og eventuelt få

bekræftet de ting, der har været i dagspressen, som ministeren altså uden at have foretaget en undersøgelse mener at kunne afvise. Det synes jeg er meget flot gjort af ministeren. En sådan tillid har jeg ikke til de militære myndigheder, må jeg sige på forhånd.

Dernæst vil jeg spørge ministeren, om det midlertidige forbud, der er nedlagt mod røg-gasbomberne, bliver fulgt op af et permanent forbud, og om det er rigtigt, at man for at spare penge har undladt at indføre nye røg-gassystemer, som er langt mindre farlige.

Endelig vil jeg vende tilbage til det første spørgsmål, jeg stillede: vil ministeren på baggrund af disse begivenheder sikre, at forsvarrets personel, de menige soldater, får lov til at vælge veluddannede sikkerhedsrepræsentanter, som åbenbart er den eneste mulighed, der er for at sikre, at situationer som de her beskrevne ikke gentager sig?

Forsvarsministeren (Engell):

Må jeg først og fremmest sige til hr. Albrechtsen, at spørgsmålet om anvendelsen af denne type røgbomber naturligvis vil blive afgjort, når de tekniske undersøgelser, der pågår, er afsluttet.

Hr. Albrechtsen er i øvrigt meget flittig til at strø om sig med en række mere eller mindre løse påstande, der bygger på unavngivne kilder. Jeg nævnte for hr. Albrechtsen, at talsmændene ved den kgl. livgarde udsendte en pressemeddelelse i denne sag. Jeg skal ikke læse hele pressemeddelelsen op, men jeg vil nøjes med at pege på følgende:

»I forbindelse med denne tragiske ulykke er der desværre trukket mange ting frem, som direkte er usande eller stærkt overdrevne. Vi er hverken læderhalse eller tøsedrenge, men værnepligtige soldater, som forretter vores tjeneste hos den kgl. livgarde. De værnepligtige har stor medfølelse med alle de implicerede, de pårørende, og vil støtte dem på alle måder.

Stemningen blandt det menige personel er den, at mange er chokerede, men alligevel fattede. Vi vil gerne påpege, at denne episode er et engangstilfælde, som ikke tilhører hverdagen.«

Må jeg i øvrigt sige, når det drejer sig om spørgsmålet om orientering, at forsvarschefen på et kommende møde i det hovedsamarbejdsudvalg, der eksisterer i forsvaret, når